

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123200789
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Šlesarová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123200789.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v C., D. E. F. XX, proti povinnému: G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v C., I. E. F. X, v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 8. februára 2023, č. k. 13C/6/2023-66, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Odvolací súd navrhovateľke **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti povinnému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal povinnému priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 50 metrov s výnimkou spoločnej účasti navrhovateľky a povinného na procesných úkonoch súdu v priestoroch budovy súdu, alebo na akýchkoľvek procesných úkonoch orgánov činných v trestnom konaní, alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených na dobu vykonania jednotlivých procesných úkonov. Výrokom II. navrhovateľke priznal nárok na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 100 %. Výrokom III. poučil povinného z neodkladného opatrenia o možnosti domáhať sa voči navrhovateľke zrušenia tohto neodkladného opatrenia postupom podľa § 334 Civilného sporového poriadku.

1.2. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka dňa 07.02.2023 podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Uviedla, že je matkou maloletého J. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorého otcom je žalovaný. Rodičovské práva a povinnosti k maloletému J. boli dočasne upravené uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 35P/154/2021-20 zo dňa 20.01.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/13/2022-97 zo dňa 29.03.2022. Nariadené neodkladné opatrenie trvá do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 35P/154/2021 o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. V návrhu ďalej uviedla, že povinný sa už počas života v spoločnej domácnosti k nej správal veľmi vulgárne a agresívne, a to dokonca aj pred maloletým synom, dokonca sa jej vyhrážal zabitím s nožom v ruke, a to nielen jej, ale aj členom jej rodiny. Povinný je v súčasnej dobe trestne stíhaný za trestný čin nebezpečného vyhrážania, o čom žalobkyňa predložila Upovedomenie o podaní obžaloby na žalovaného zo dňa 09.12.2022 a uznesenie o vznesení obvinenia žalovanému. Zároveň predložila znalecké posudky, ktoré boli v tomto konaní vypracované, a to Znalecký posudok č. 202200976080 znalkyňou PhDr. Mgr. Alenou Bednárovou na osobu navrhovateľky a Znalecký posudok

č. 188/2022 vypracovaný Znaleckou organizáciou: Centrum duševného zdravia s. r. o. Bánovce nad Bebravou na osobu povinného. Navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že v znaleckom posudku č. 202200976080 je uvedené, že všeobecná aj špecifická vierohodnosť navrhovateľky je zachovaná, nemá sklony ku skresľovaniu, zveličovaniu ani zakrývaniu a neboli u nej zistené ani sklony ku konfabulácii. V znaleckom posudku č. 188/2022 je uvedené, že povinný trpí poruchou osobnosti, s egocentrickým nastavením, je emočne nestabilný a impulzívny s nezdržanlivými histriónskymi a narcistickými rysmi. Navrhovateľka ďalej uviedla, že incidenty s povinným stále pokračujú, tento ju proti jej vôli kontaktuje s vulgárnymi SMS správami, prenasleduje ju, vyhľadáva ju, vykrikuje na ňu dokonca aj pred spoločným maloletým synom, že je psychopat a pod. Navrhovateľka tiež uviedla, že z povinného má neskutočný strach, pred stretnutím s ním nespí, nemá chuť do jedla a obáva sa, čo zase povinný spácha. K poslednému incidentu došlo dňa 24.01.2023, kedy ju povinný pri odovzdávaní syna fyzicky napadol, vrazil jej facku otvorenou dlaňou, počas toho, ako držala maloletého syna v náručí. Preto podala na povinného trestné oznámenie na Obvodnom oddelení v Trenčíne a s uvedeným incidentom oboznámila kolízneho opatrovníka maloletého syna Viktora, a to Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, p. G. K. K.. Táto následne volala povinnému, ktorý sa, podľa jej vyjadrenia, k fyzickému útoku na navrhovateľku priznal. Nakoľko správanie povinného sa vystupňovalo do takej miery, že sa cíti byť ohrozená na telesnej a duševnej integrite a nakoľko správanie povinného je veľmi nepredvídateľné a v poslednom období sa jeho správanie zhoršilo do takej miery, že sa vážne obáva o svoje psychické zdravie, preto požiadala súd o vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal povinnému sa priblížiť k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 50 m.

1.3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. h), § 329 ods. 1, 2, 3, § 334, § 336 ods. 1 Civilného sporového poriadku,

1.4. Z návrhu navrhovateľky súd prvej inštancie uzavrel, že táto navrhuje nariadiť neodkladné opatrenie na ochranu svojho života a zdravia, a jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia posúdil ako dôvodný. Uzavrel, že navrhovateľka dostatočne osvedčila nielen potrebu dočasne upraviť pomery strán sporu (dôvodnú obavu z potenciálne násilného správania žalovaného), ale aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Nariadením neodkladného opatrenia sa zabráni prípadnému útoku povinného na navrhovateľku, ktorý vzhľadom na ňou opísané doterajšie správanie sa povinného je možné očakávať, navyše povinný je v súčasnosti trestne stíhaný za trestný čin nebezpečného vyhrážania, ktorého sa mal dopustiť tak, že od februára 2021 približne raz do týždňa v byte na adrese C., I. X, kde žil v spoločnej domácnosti so svojou družkou - navrhovateľkou sa tejto pri vzájomných hádkach za maličkosti vyhrážal tým, že ju rozkrája nožom, pravidelne ju pri týchto urážal a vulgárne jej nadával, pričom tieto hádky eskalovali, počas mesiaca november 2021 pri hádkach dvakrát fyzicky poškodenú napadol tak, že jej dal facku alebo ju kopol do brucha a pravidelne na ňu pri každej hádke kričal a vyhrážal sa, že pozabíja jej rodinu, že s ňou urobí poriadky a to konkrétne v dňoch 13.11.2021 kedy sa poškodenej vyhrážal, že ju príde zavraždiť, ďalej dňa 14.12.2021 približne medzi 18.00 hod až 19.00 hod sa vyhrážal poškodenej s nožom v ruke, že pôjde za jej otcom, že ho podreže, bude prosiť o život, že všetkým vyreže srdcia, ďalej v dňoch 24.11.2021 a 05.12.2021 povedal poškodenej, nech sa rozlúči s ich spoločným synom J., nar. XX.XX.XXXX, že ho unesie, že má peniaze na to, aby ho so synom nikdy nenašli, že jej rodina bude bez vnúčika, a dňa 27.12.2021 v čase približne o 16.00 hod prišiel do ich bytu, kde si poškodenej sťahovala veci a túto fyzicky napadol tak, že ju fackoval, škrtil a kopal, vyhrážal sa jej, že ju vyhodí z balkóna, pričom po tomto fyzickom útoku neutrpela zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie, pričom následkom stupňovania sa jeho agresivity a týchto vyhrážok a dôvodnej obavy z ich naplnenia odišla dňa 26.12.2022 zo spoločnej domácnosti. Keďže je predpoklad, že strany sporu sa zúčastnia súdneho konania, resp. konania pred orgánom činným v trestnom konaní či priestupkovým orgánom, súd prvej inštancie výrokom I. vyslovil, že zákaz priblíženia na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov sa nevzťahuje na tieto situácie, kde je potrebná prítomnosť oboch sporových strán na procesných úkonoch pred orgánmi, uvedenými vo výroku I. rozhodnutia.

1.5. Súd prvej inštancie neuložil navrhovateľke povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP), pretože týmto neodkladným opatrením sa dosiahla úprava pomerov medzi stranami v požadovanej miere a procesne konzumuje vec samu. Zároveň poučil povinného o možnosti podať na súd voči navrhovateľke návrh na zrušenie neodkladného opatrenia v súlade s § 334 Civilného sporového

poriadku, podľa ktorého súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

1.6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a navrhovateľke ako plne úspešnej priznal nárok na náhradu trov konania.

2.1. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie povinný. Odvolaciemu súdu navrhol napadnuté uznesenie zrušiť. Na výzvu súdu prvej inštancie zo dňa 27. marca 2023 realizovanú uznesením pod číslom konania 13C/6/2023-111 o odstránenie väd podaného odvolania, povinný odstránil vady podaného odvolania.

2.2. V odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie procesné prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

2.3. Uviedol, že s navrhovateľkou sú rodičmi maloletého syna J. a sú bývalými partnermi. Nepoprel, že na rozpade ich vzťahu mal svoj podiel, avšak s tým, že za rozchod sú zodpovední obaja partneri. Rozchod by však nemal byť riešený ani prostriedkami trestného práva a ani výnimočnými civilnoprávnymi prostriedkami akými neodkladné opatrenie nepochybne je. Zdôraznil, že k rozpadu vzťahu prispeli a počas jeho trvania doňho výrazne zasahovali rodičia navrhovateľky, keď sa táto pod ich vplyvom zo spoločnej domácnosti odsťahovala a izolovala ho od spoločného syna. Rodičia navrhovateľky ho dlhodobo ponížovali, verbálne napádali a bez racionálneho dôvodu obviňovali, že sa nevie postarať o rodinu.

2.4. Navrhovateľka neraz nerešpektovala neskôr vydané neodkladné opatrenie, odmietala mu dať náhradný termín stretnutí so synom, v dôsledku čoho sa uchýlil k zasielaniu SMS správ, v ktorých prejavoval svoj hnev na rozhodnutie matky izolovať ho od výchovy syna. Jeho prejavy však v žiadnom prípade nemožno hodnotiť ako zastráňovanie alebo ohrozovanie matky dieťaťa. Naopak bola to navrhovateľka, ktorá ho pri preberaní syna mnohokrát hrubým a vulgárnym spôsobom osočovala a taktiež fyzicky napádala, čoho bol svedkom aj spoločný syn. Vyjadril presvedčenie, že ho navrhovateľka dlhodobo sleduje aj za pomoci rodiny, pracovníka jej otca, čoho dôkazom je nájdené už druhé sledovacie zariadenie, ktoré mal syn zašité v bunde. Navrhovateľka ako odpoveď na jeho argumentáciu podala naňho trestné oznámenie za obťažovanie a úplne prekrútila celú situáciu s tým, že ju údajne sleduje.

2.5. Odvolateľ predložil spolu s odvolaním uznesenia OR PZ čísla konaní: ORP-359/TN-TN-2022 zo dňa 28.04.2022, ORP -329/TN-TN-2022 zo dňa 02.05.2022, ORP -580/ TN-TN-2022 zo dňa 22.07.2022, ORP -618/ TR – TN -2022 zo dňa 05.08.2022, z ktorých vyplýva že na základe podnetov navrhovateľky a jej príbuzných boli trestné oznámenia vyhodnotené tak, že nejde o trestný čin a veci odstúpené inému orgánu na prejednanie priestupku, a z ktorých rovnako vyplýva, že na neho podávajú opakovane trestné oznámenia, za v podstate rovnaké skutočnosti a okolnosti.

2.6. Uviedol, že skutočnosti, ktoré sú uvedené v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia sú absolútnymi klamstvami a do veľkej miery skresľujú realitu. Zdôraznil, že situácia sa najmä pod vplyvom plynutia času do veľkej miery upokojila a incidenty, ktoré sú opísané v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia sa už nedejú. Poprel tvrdenia, že navrhovateľku pri odovzdaní syna fyzicky napadol, alebo že by jej vrazil facku otvorenou dlaňou počas toho, ako držala maloletého syna v náručí.

2.7. Pokiaľ ide o znalecké dokazovanie, ktoré je uvádzané v rozhodnutí súdu prvej inštancie, odvolateľ zdôraznil, že v závere znaleckého posudku samotný znalec skonštatoval, že vzťah navrhovateľky a povinného bol vzťahom dvoch rovnocenných strán s vedomým rozdelením vzťahových rolí a jednoznačne o rozdelenie rolí páchatel' – obeť nebolo vyšetrením poškodenej potvrdené.

2.8. Na záver odvolania zdôraznil, že všetky dôkazy, ktoré navrhovateľka predložila pri podaní návrhu na neodkladné opatrenie sú staršieho dáta, boli niekoľko krát vyšetrené zo strany polície, pričom nebolo preukázané, že by sa dopúšťal násilia voči navrhovateľke. Uvedenými dôkazmi preto nie je možné zo strany súdu prvej inštancie odôvodniť vydanie neodkladného opatrenia a to aj vzhľadom na vývoj

situácie, potvrdenej aj samotnou navrhovateľkou, teda, že situácia sa ukludnila. Navrhovateľka sa ho nebojí, sama mu odovzdáva syna a to aj po vydaní neodkladného opatrenia. Sama mu telefonuje alebo píše ohľadne organizácie odovzdávania a preberania syna.

3.1. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu zo dňa 28.04.2023 odvolaciemu súdu navrhla napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

3.2. S podaným odvolaním povinného nesúhlasila, tvrdenia v ňom uvedené považovala za nepravdivé a ničím nepreukázané. Povinného označila za patologického klamára, ktorý podáva úmyselne a opakovane nepravdivé a vymyslené tvrdenia. Zotrvala na tvrdení o fyzickom útoku povinného voči navrhovateľke. Uviedla, že skutočnosti, ktoré popísal žalovaný v podanom odvolaní robil on sám, čoho dôkazom je trestné stíhanie za trestný čin nebezpečného vyhrážania ako aj trestné stíhanie za nebezpečné prenasledovanie. V trestnom konaní boli vypracované znalecké posudky a sú tam popísané skutočnosti, ktoré viedli k podaniu obžaloby. Zo znaleckého posudku číslo 188/2022 vypracovaného znaleckou organizáciou Centrum duševného zdravia s.r.o. Bánovce nad Bebravou na osobu žalovaného vyplýva, že tento trpí poruchou osobnosti, s excentrickým nadstavením, je emočne nestabilný a impulzívny s nezdržanlivými histriónskymi a nacistickými rysmi. Povinný je obvinený za skutky spáchané voči navrhovateľke už v dvoch trestných konaniach. Vo veci trestného činu nebezpečného vyhrážania, vec vedená Okresným súdom Trenčín pod spisovou značkou 3T/905/2022, bol vydaný dňa 03.04.2023 trestný rozkaz, pričom aj v tomto trestnom rozkaze mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze sa nepriblížiť k osobe navrhovateľky. Navrhovateľka nemala vedomosť či voči tomuto trestnému rozkazu podal odpor.

3.3. Zo znaleckého posudku PhDr. Mgr. Aleny Bednárovej vypracovaného v ďalšej trestnej veci okrem iného vyplýva, že správanie povinného je egocentrické, so sklonom k reakciám typu actingt – out - ide o prekvapivé, neočakávané, náhle reakcie skratovitého charakteru, ktoré má formu impulzívneho až agresívneho správania.

3.4. Navrhovateľka zdôraznila, že už počas života v spoločnej domácnosti sa ku nej povinný správal vulgárne a agresívne, a to aj pred maloletým synom, vyhrážal sa zabitím nielen jej, ale aj členom jej rodiny. Uvedené správanie povinného má mať aj podľa psychologického posudku PhDr. Mgr. Aleny Bednárovej negatívny vplyv na psychický stav navrhovateľky, keď znalkyňa s odstupom jedného roka u nej zhodnotila prítomnosť klinickej symptomatiky z okruhu posttraumatickej stresovej poruchy v dôsledku správania povinného.

3.5. Spolu s vyjadrením navrhovateľka predložila odvolaciemu súdu uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 35P/39/2023-41 zo dňa 23.03.2023, ktorým Okresný súd Trenčín pribral do konania matku navrhovateľky a v ktorom bolo rozhodnuté tak, že matke navrhovateľky bolo uložené, aby táto odovzdávala a preberala spoločného maloletého syna Viktora od žalovaného (povinného), nakoľko po nariadení predmetného odvolaním napadnutého uznesenia, ktorým má žalovaný zákaz priblížiť sa k navrhovateľke, žalovaný toto odmietol rešpektovať, maloletého syna síce od matky navrhovateľky prevzal, ale odmietal ho vrátiť. Preto musela zasahovať hliadka polície, ktorá sprostredkovala odovzdanie dieťaťa.

3.6. Na záver vyjadrenia navrhovateľka uviedla, že správanie povinného sa vystupňovalo do takej miery, že je ohrozená na telesnej a duševnej integrite. Jeho správanie je veľmi nepredvídateľné a zhoršilo sa do tej miery, že navrhovateľka sa obáva vážne o svoje psychické zdravie. Vzhľadom na to, že správanie navrhovateľa je nekontrolovateľné a nepredvídateľné, keď z charakteru jeho osobnosti vyplýva, že má sklony k impulzívnemu a agresívnemu správaniu, nedokáže kontrolovať hnev a zlosť, mala za nevyhnutné dočasným zákazom priblíženia zabrániť tragédii.

4. Ďalšie písomné vyjadrenia vo veci podané neboli.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania

(§ 380 ods. 1 CSP), a zistil, že odvolanie nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom uznesení súdu prvej inštancie. Pri posudzovaní vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie je nevyhnutné len zdôrazniť okolnosti podstatné a rozhodné, ktoré súvisia s odvolacími dôvodmi. Tento postup krajského súdu ako odvolacieho je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 8. októbra 2009, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/05, v zmysle ktorého pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu.

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

10. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Neodkladné opatrenie slúži dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strán a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu.

Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia a to buď potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov alebo existencia reálnej obavy, že exekúcia bude ohrozená. Súdna prax vyžaduje

i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán, ani že v dôsledku neodkladného opatrenia vznikne neprimeraná ujma strane, teda že ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybné preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

12. Navrhovateľ, ktorý žiada o nariadenie neodkladného opatrenia musí mať právny záujem na neodkladnom opatrení, t.j. musí osvedčiť potrebnosť bezodkladnej dočasnej úpravy pomerov strán. Danosť právneho záujmu sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti takéhoto súdneho rozhodnutia a zároveň musí osvedčiť, že nariadením neodkladného opatrenia sa dosiahne účel ochrany práv navrhovateľa poskytovanej mu súdom v konaní. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pod potrebou dočasnej úpravy účastníkov sa rozumie stav vzťahov strán, ktorý neznesie odklad.

13. Súd poskytuje ochranu práv navrhovateľa prostredníctvom neodkladného opatrenia len v prípade, keď obsah výroku rozhodnutia neporušuje žiadne ústavou zaručené právo alebo slobodu povinného. Je preto potrebné skúmať, či postupom súdu alebo obsahom výroku rozhodnutia nedochádza k zásahu do práv a slobôd garantovaných ústavou (ústavnými zákonmi). Pri rozhodovaní o takejto úprave sa vychádza len zo stavu, ktorý je tu v čase rozhodovania o návrhu na neodkladné opatrenie.

14. Povinný založil svoje odvolanie na tvrdeniach, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. V odvolaní povinný dôvodil aj tým, že navrhovateľkou uvádzané skutočnosti o jeho fyzickom útoku na ňu nie sú pravdivé, tieto popieral tvrdiac, že ich vzájomné vzťahy sa medzičasom ukludnili, a že v čase nariadenia neodkladného opatrenia boli ustálené. Uvedené odvolacie dôvody neboli dôvodné a povinný nepreukázal ustálenie vzájomných vzťahov s navrhovateľkou v čase nariadenia neodkladného opatrenia.

15. Ako už odvolací súd uviedol, neodkladné opatrenie je možné nariadiť v prípade, ak existuje potreba bezprostrednej dočasnej úpravy pomerov medzi stranami. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, navrhovateľka osvedčila naliehavosť situácie, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, keď z obsahu spisu v čase rozhodovania súdom prvej inštancie vyplývalo, že vzťahy medzi ňou a povinným sú hlboko narušené a správanie povinného voči navrhovateľke prejavuje známky agresivity.

16. Odvolací súd zdôrazňuje, že pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z možného agresívneho sa správania povinným voči navrhovateľke. Osvedčenie dôvodného podozrenia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako pravdepodobná.

17. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu nemohol dospieť k iným záverom, ako súd prvej inštancie, pričom jeho závery považoval za správne a súladné s ústavnými právami. Preskúmal aj ústavnoprávnu rovinu zásahu do ľudských práv tak na strane navrhovateľky ako i povinného. Dôsledne skúmal a zvažoval, či nariadeným neodkladným opatrením neporušil žiadne ústavou zaručené právo alebo slobodu povinného a či postupom súdu alebo obsahom výroku rozhodnutia nedochádza k zásahu do jeho práv a slobôd garantovaných ústavou (ústavnými zákonmi). Samotný povinný vo svojom odvolaní ani vo vyjadreniach žiadnym spôsobom netvrdil, ani nepreukázal, že by nariadeným neodkladným opatrením malo dochádzať k porušovaniu jeho ústavných práv, keď v zásade potvrdil, že v stretávaní

so synom mu nie je vydaným neodkladným opatrením bránené. Z navrhovateľkou v odvolacom konaní predloženého Uznesenia Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. marca 2023 č. k. 35P/39/2023-41 vydaného po rozhodnutí súdu prvej inštancie v tejto veci, navyše vyplýva, že medzičasom došlo k úprave styku medzi otcom (povinným) a dieťaťom tak, že maloletého syna matka na stretnutie s otcom riadne a včas pripraví a stará matka maloletého tohto odovzdá otcovi a následne po stretnutí je povinný otec maloletého dieťa starej matke po ukončení stretnutia vrátiť. Vydané neodkladné opatrenie v tomto konaní preto žiadnym spôsobom nezasahuje do rodičovských práv povinného voči maloletému dieťaťu.

18. Naopak, z hľadiska preskúmania ústavných práv a slobôd navrhovateľky, skutočnosti ňou uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, známe v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, porušovaniu jej ústavných práv nasvedčovali. Pre nariadenie neodkladného opatrenia stačí, aby ten, kto sa poskytnutia ochrany domáha, osvedčil, nie nepochybne preukázal existenciu a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana cestou nariadenia neodkladného opatrenia. Nie je pravdou, že by navrhovateľka svoje tvrdenia o obave o svoj život a zdravie nijako nepodložila a potrebu neodkladnej úpravy pomerov nijako neosvedčila. Osvedčila ich listinnými dôkazmi predloženými spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Úlohou neodkladných opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP je preventívne chrániť telesnú a duševnú integritu osoby, vo vzťahu ku ktorej je protistrana dôvodne podozrivá z násilia. Navyše nie je podmienkou nariadenia takého neodkladného opatrenia, aby bolo voči protistrane vznesené obvinenie v trestnom konaní, čo však nie je tento prípad. Postačuje, ak dôvodnosť obavy a potreba neodkladnej úpravy vyplýva z okolností prípadu, čo v prejednávanej veci bolo nepochybne osvedčené, keď v čase vydania neodkladného opatrenia už bolo voči povinnému vznesené obvinenie a podaná obžaloba za trestný čin nebezpečného vyhrážania. Skutočnosť, že po vydaní

rozhodnutia súdom prvej inštancie v tejto veci bol voči povinnému dňa 03.04.2023 pod číslom konania 3T/95/2022-449 vydaný trestný rozkaz, v ktorom bol povinný uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písmeno d) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písmeno c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest a uložená povinnosť spočívajúca v zákaze priblížiť sa k poškodenej (navrhovateľke) na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydla poškodenej mimo priblíženia sa v súvislosti s realizáciou rozhodnutia príslušných štátnych orgánov o styku obvineného s maloletým synom, nepriamo (ex post), len potvrdzuje správnosť záverov súdu prvej inštancie, aj keď na túto skutočnosť odvolací súd nemohol priamo prihliadať, nakoľko pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení je v zmysle 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

19. Pokiaľ povinný namietal, že neodkladné opatrenie bolo vydané v čase keď boli vzťahy medzi navrhovateľkou a ním upokojené a teda nebola splnená podmienka bezodkladnej úpravy pomerov, s touto argumentáciou sa rovnako odvolací súd nestotožnil. Potrebu bezodkladnosti úpravy pomerov medzi stranami nemožno v tomto prípade viazať výlučne na dobu spáchania údajného skutku. Je potrebné chápať ju v kontexte potreby úpravy pomerov medzi stranami. Odvolací súd zdôrazňuje, že právo na ochranu života a zdravia navrhovateľky má absolútnu povahu, pričom konanie povinného vzbudilo u navrhovateľky obavu o svoj život a zdravie.

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

21. Na záver, aj s ohľadom na ustanovenie § 329 ods. 2 CSP, odvolací súd uvádza, že v čase rozhodovania o odvolaní odvolací súd nemal vedomosť o nadobudnutí právoplatnosti vydaného trestného rozkazu voči povinnému. Z uvedeného dôvodu opätovne poučuje povinného z neodkladného opatrenia o možnosti domáhať sa voči navrhovateľke zrušenia tohto neodkladného opatrenia postupom podľa § 334 Civilného sporového poriadku.

22. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Navrhovateľke ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti povinnému v rozsahu 100 %, pretože bola v odvolacom konaní úspešná. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe

dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).